

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 851/05
15.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Љубомира Вучковића, Милене Инић-Дрецун, Горана Чавлине и Бате Цветковића, чланова већа и саветника Гордане Бурлић, записничара, у кривичном предмету против оптуженог **АА**, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 1. у вези члана 195. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Панчеву, изјављеној против пресуде Окружног суда у Панчеву К.37/04 од 22.02.2005. године, у седници већа одржаној 15.06.2005. године, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖЕЊЕМ жалбе Окружног јавног тужиоца у Панчеву, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Окружног суда у Панчеву К.37/04 од 22.02.2005. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Врховни суд, оптуженог АА, за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 1. у вези члана 195. став 1. Кривичног закона Републике Србије, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Панчеву К.37/04 од 22.02.2005. године, оптужени АА је оглашен кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 1. у вези члана 195. став 1. КЗ РС, за које му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, која се неће извршити, ако оптужени у року од две године не учини ново кривично дело. Оптужени је обавезан да плати суду износ од 15.000,00 динара на име паушала, износ од 19.000,00 динара на име трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио Окружни јавни тужилац у Панчеву, због одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се оптуженом изрећи строжа казна.

У одговору на жалбу Окружног јавног тужиоца, бранилац оптуженог је оспорио жалбене наводе јавног тужиоца и предложио да се првостепена пресуда потврди, а жалба одбије као неоснована.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.992/05 од 19.05.2005. године, предложио је да се првостепена пресуда преиначи у смислу жалбених навода Окружног јавног тужиоца.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца и браниоца оптуженог, размотрио списе предмета, испитао побијану пресуду, ценио наводе у жалби, одговор на жалбу и предлог Републичког јавног тужиоца, па налази:

Жалба је основана.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, пази по службеној дужности.

Побијајући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Окружни јавни тужилац у Панчеву је истакао да првостепени суд приликом одлучивања о казни није ценио степен друштвене опасности кривичног дела и самог учиниоца и да је олакшавајућим околностима дат превелик значај, тако да се изреченом условном осудом не може остварити сврха кажњавања.

Наиме, при одмеравању врсте и висине кривичних санкција првостепени суд је као олакшавајућу околност ценио да је оптужени човек средњих година, породичан, ожењен, отац три малолетна детета, да је неосуђиван, да је по договору обештетио породицу пок. ПП и да оштећени против њега не постављају имовинско-правни захтев за накнаду штете, да се искрено држао пред судом и да је у одређеној мери допринео утврђивању чињеничног стања, да је од извршења кривичног дела протекло више од две године и три месеца и да оптужени за то време није поновио кривично дело, да је у саобраћајној незгоди задобио повреду главе због чега је болнички лечен и још увек трпи последице, да је постојао и допринос оштећеног насталој саобраћајној незгоди, јер је на задњој левој горњој страни кабине имао упаљен рефлектор који се користи при раду на њивама, беле боје светлости, што је негативно утицало на процењивање конкретне ситуације од стране оптуженог, да се ради о човеку скромних материјалних примања и материјалног стања, једином храниоцу породице, јер му се супруга налази на плаћеном одсуству, да је изразио кајање због свега што се догодило и овим околностима дао значај особито олакшавајуће околности, док отежавајућих околности није било.

По оцени Врховног суда, основани су жалбени наводи Окружног јавног тужиоца, с обзиром на то да у побијаној пресуди нису цењене отежавајуће околности на страни оптуженог, а нарочито није цењен степен друштвене опасности кривичног дела и самог учиниоца као и начин извршења кривичног дела, а што ово кривично дело само по себи, као и оптуженог као учиниоца чини друштвено опаснијим, него што је то нашао првостепени суд.

Стога, Врховни суд налази да је изречена санкција блажа него што је то нужно са становишта сврхе кажњавања и да је првостепени суд дао превелик значај утврђеним олакшавајућим околностима које су правилно оцењене као особито олакшавајуће околности, али оне по својој природи и значају, посматране у склопу друштвене опасности извршеног кривичног дела и оптуженог као учиниоца, нису такве да се оправдано може очекивати да ће се и самим упозорењем уз претњу казном према оптуженом, довољно утицати да не врши кривична дела. Зато је Врховни суд, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији и оптуженом изрекао казну затвора у трајању од шест месеци, налазећи да ће се овом казном остварити сврха кажњавања из члана 33. КЗ СРЈ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 5. став 2. КЗ СРЈ.

Из изложеног, на основу члана 391. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Гордана Бурлић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

ан